

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی و عزیز: موضوع قمه زنی در عزای سیدالشهدا. ممنون میشم این دیدگاه من رو بخونین و نظرتون و بدین. اولاً بگم من واقعا از رو قلب و دل به این نتیجه رسیدم نه از روی ترس یا احساسات. دوماً من حدود ۱۵ سال در عاشورا قمه زدم پس اگه نظرم رو میگم آدمی نیستم که تجربه قمه زنی نداشته و الکی حرف میزنه، پس نه جو گیر شدم نه تعصب بیجا دارم. بلکه واقعا به این باور رسیدم. سوماً من از ۱۵ سالگی مرجع تقلید داشتم و چند تا عوض کردم. اول آیت الله بهجت و الان مرجع من رهبر است که علت تغییر آن را میگم حالا دیدگاه من: استاد گرامی من بعد از چندین سال قمه زنی در محرم که از سر شور حسینی بود و لحظه شماری می‌کردم برای فرا رسیدن عاشورا زندگی را سپری کردم تا اینکه اون سالی که فتوا بر حرام بودن قمه صادر شد که وجود من بهم ریخت اوایل بسیار ناراحت بودم که این چه دین و اسلام و انقلابی هست که با عزاداری مخالفه پس فرقی با طاغوت مخالف عزاداری چیه؟ چون نتونستم بپذیرم و تحلیل کنم بر خلاف نظر مراجع میرفتم قمه می‌زدم حتی مدتی به فکر رفتم کلا مرجع تقلید رو بیخیال بشم ولی دلم رضا نداد همیشه تو بحث‌ها درگیر میشدم ناراحت میشدم تا اینکه ۳ سال بعدش تو یک سخنرانی در محرم یک جمله بصورت تصادفی از سخنران شنیدم که مسیر تفکر من تغییر کرد اگه بگم زندگی تغییر کرد بهتره اون سال تو اون جلسه گفت شور حسینی خیلی خوبه ولی مهمتر شعور حسینی هست و هر کدوم نباشه کار میلنگه و این دو مکمل هم هستند این جمله به قدری مرا درگیر کرد که خوب شور معلومه چیه ولی شعور چیه که این بابا گفت افتادم دنبال تحقیق که چرا قمه زنی حرام شده و این همه سال می‌زدن الان به ما رسید حرام شد؟ فهمیدم اولاً مثلاً ۲۰ سال پیش تکنولوژی پیشرفتش کمتر بوده گوشی و... نبوده، دهات اینوری از بغلی بیخبر بوده و... ولی الان لحظه ای بصورت زنده دنیا در ارتباطه و یه خبر آنی پخش میشه، دوماً این زمانه جهش اسلام و تشیع سرعت بالاتری گرفته و شده مورد بحث و نقد ۸ میلیارد آدم سوماً در عصر حاضر ایران شده مرکز توجهات جهان چرا؟ چون هم مرکز اسلام هم مرکز تشیع جهان اسلام هم مهمتر از همه پرچم این انقلاب و اسلام که کلی خون پیاش ریخته شده بدست رهبری هست که هم مسلط بر فقه و احکام دینه هم مسلط بر امور خارج از کشور و سیاست هست و بر جهان اسلام آگاه و تدبیر داره و این موضوع رهبر باعث شد من به یقین برسم که اعلم تر از همه مراجع در این زمانه رهبر هست و باعث شد تغییر مرجع بدم و رهبر رو انتخاب کنم خوب دیدم با یه فتوا روبرو شدم که ۱۵ سال انجام دادم و حالا باید ترک کنم وقتی فکر کردم و تحقیق دیدم شعور حسینی یعنی جلوتر مراجع حرکت نکنم پشت سرشون باشم به قول معروف زودتر از امام جماعت ارکان

نماز و انجام نده پس اگه شک دارم راجع به فتوا باید از خود امام حسین ع پیرسم که همیشه پس باید سراغ امام زمانه خودم امام مهدی عج برم منم آدم عادی سرتاپا گناه که توفیق میخاد ندارم تشراف کنم پس چی؟ میمونه علما و مراجعی که بیشتر از من میفهمن خوب یه مرجع تقلید که نیماذ یه عمر مرجعیت رو خراب کنه و آخرتش رو بسوزونه پس رو استنباط شرایط خاص الان دنیا نظر داده حرامه. من مقلد باید پشت سرش باشم پس باید بپذیرم چرا که اگر امتحانی باشه که چقدر در نبود امام معصوم بر نظر علما و مراجع پایبندیم بعدشم الان باید کل رو دید نه خود را صلاح مصلحت زمانه و اسلام و دیدن که میگن نزنین. یه وقت امام حسن با اون قدرت و لشکر تن به صلح داد مصلحت دید یه وقت برادرش امام حسین با ۷۲ تا با اینکه میدونست شهید میشن صلاح دونست قیام کنه. حالا یک نفر روی کج فهمی شبهه کنه امام حسین تن به خود کشی داد ولی نفهمه مصلحت قیام بوده که در هر دو برادر اگر این کار انجام نمیشد اسلام از بین می‌رفت الانم همین طوره مصلحت نیست که حرام کردن چرا شاید اونور دنیا یکی بخاد دنبال دین برتر بره که حقه شروع کنه به تحقیق خوب کجا میره اول صوت و تصویر و فضای مجازی ماهواره و.... وقتی صحنه قمه زنی که واقعا از رو اخلاص برا امام حسین میزنن رو میبینه ولی خبر از اخلاص که نداره تصویر رو میبینه میگه پس راست می‌گفتند ایران مرکز تروریسته و خون ریزن و این چه دینی هست که خشونت داره و زده میشه و میشه حکایت داعش که با این ترند نفرت از اسلام رو داشت رواج می‌داد و یه جور برداشت اون نفر میشه هم راستا با داعش اونم ایرانی که این همه هجمه دنیا بخاطر انقلاب که پرچمش و بدست صاحب واقعیش امام زمان عج خواهد داد. ببین این کار توش انجام میشه رو این حساب تصمیم گرفتم دیگه تا زمانی که حرام است انجام ندیم گفتیم نکنه خدای نکرده بشه حکایت خوارج که زمان مولا علی ع بجای پشت سر جلو حرکت کردند و سر ورقه های قران فریب خوردند و قران ناطق که امام معصوم بود رو رها کردند و شد یکیشون ابن ملجم. گفتیم نکنه ناخواسته به اسم عزاداری بجای جذب کمک به دفع کنم و مثلا جماعتی بشه که فرض کنیم سد معبر کنن راه بسته بشه و روضه بخونن به اسم محرم و کسی اورژانسی مریض و گرفتار معطل بمونه و به خطر بافته رو این حسابها من شک تو هیچ مدل عزاداری نیارم ولی عقل میگه اون مدلی که حرام کردند مصلحتی بوده که به نفع خود محرم و دستگاه سیدالشهداست. پس در آخر به این نتیجه رسیدم که بجای قمه زنی عملی برتر انجام بدم مثل شرکت در جلسات روضه روضه ای که قدمتی دیرین داره در همان کربلای ۱۴۰۰ سال پیش خونده شد و گفت انا قتیل العبرات من تشنه اشکهایم مگه کسی که کفشهای عزادارها رو جفت میکنه یا سرویس بهداشتی مجالس عزاداری را نظافت میکنه رو امام حسین نمی‌پذیره و فقط مثلا قمه رو می‌پذیره. این شد که جریان فکری من رو کلمه شعور حسینی تغییر کرد و میتونم بگم شعور حسینی یه جورایی همان بصیرتی هست که رهبر سالهاست بر آن تاکید دارند و چند سالی هست که دیگه قمه نزدیم و بیشتر فکر کردم در علت و هدف قیام کربلا. ببخشید طولانی شد حال نظر مبارکتان را بفرمایید تا اگر جایی تفکر خطا رفته اصلاح کنیم. با تشکر وقت شما گرفته شد. حلال کنین

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! چه اندازه خوب متوجه شده‌اید که: «شور حسینی در کنار شعور حسینی انسان را وسعت می‌دهد و به تعالی می‌رساند». و همان‌طور که می‌فرمایید انسان در این جهان باید حضور اسلام را در ابعاد کلی مدّ نظر قرار دهد و نه در ابعاد فردی و شخصی. امید است خوانندگان عزیز، سؤال کاربر محترم را از ابتدا تا انتها با دقت مطالعه فرمایند. زیرا آن عزیز نکات ارزشمندی را با خود و با ما در میان گذاشته است. موفق باشید